

POSTANOWIENIE

17 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 17 marca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa D. K.
przeciwko T. spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej T. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 13 grudnia 2022 r., I ACa 176/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

(A.T.)

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 – 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich

uzasadnienie; wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Elementy te mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to zatem elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia SN: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15 - nie publ.).

Bezwzględnym wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż pozwana sformułowała wniosek kasacyjny w sposób niepełny i przez to nieprawidłowy. Wprawdzie zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w całości, ale sformułowała wniosek kasacyjny w taki sposób, że wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie [sprawy] Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania kasacyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez

oddalenie powództwa w zakresie zaskarżenia oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za postępowanie przed Sądem pierwszej i drugiej instancji. Skarżąca zatem nie wskazała zakresu wnioskowanego uchylenia zaskarżonego wyroku, tj. czy wnosi o uchylenie wyroku w całości, czy w części i jeśli tak, to w jakiej.

Skarga jest również wadliwa z punktu widzenia obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, których wymaga art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie można uznać, że takie uzasadnienie podstaw zostało sformułowane, gdyż skarżąca nawet nie wyodrębniła uzasadnienia konkretnych zarzutów wymienionych w podstawach skargi. Obowiązku tego nie można zastąpić uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie – w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – o jej oddalenie w całości, z takimi rozstrzygnięciami wiążąc wnioski o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania od pozwanej. W odpowiedzi nie wniesiono o odrzucenie skargi kasacyjnej, a wniosek o zasądzenie kosztów związany był z innymi oczekiwanymi rozstrzygnięciami, co uniemożliwiło podjęcie rozstrzygnięcia zasądzającego na rzecz powódki kosztów postępowania kasacyjnego.. (por. m. in. postanowienia SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 – 8, poz. 91, z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13, z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12, nie publ.)

(A.T.)

[a.ł.]

